

Sygn. akt IV U 16/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 marca 2015r. w S.

odwołania M. B.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 3 grudnia 2013 r. Nr (...) -1/20

w sprawie M. B.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o prawo do niezrealizowanego świadczenia

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje M. B. prawo do niezrealizowanego świadczenia po zmarłym synu T. B. za listopad 2013r.

Sygn. akt IV U 16/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 03.12.2013 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił M. B. prawa do wypłaty niezrealizowanego świadczenia po zmarłym T. B. na podstawie art. 52 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20.12.1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291 ze zm.) w zw. z art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227).

Od decyzji tej odwołanie złożyła M. B., która wnosiła o jej zmianę i przyznanie prawa do niezrealizowanego świadczenia za listopad 2013 r. po zmarłym T. B.. Skarżąca podnosiła, iż zmarły był jej synem i nie miał żony i dzieci. Wymagał on stałej opieki ze względu na stan zdrowia.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy stwierdził, iż T. B. nie był na utrzymaniu M. B., ponieważ miał własne świadczenie.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona M. B. zamieszkiwała ze swoim synem T. w jednym domu we wsi B.. T. B. miał przyznane prawo do renty rolniczej w wysokości 857,70 zł, zaś M. B., jego matka, pobierała emeryturę rolniczą w wysokości 1.030 zł. W dniu 10.11.2013 r. nastąpił zgon T. B.. Za listopad 2013 r. nie pobrał on świadczenia rentowego. W dniu 19.11.2013 r. M. B. wystąpiła do KRUS o wypłatę niezrealizowanego świadczenia jej zmarłego syna. Pozwany KRUS decyzją z dnia 03.12.2013 r. odmówił wnioskodawczyni wypłaty świadczenia po zmarłym synu za listopad 2013 r. (a. r.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd przeprowadził dowód z zeznań wnioskodawczyni na okoliczność utrzymania syna. Ubezpieczona zeznała, że jej syn T. zamieszkiwał z nią w jednym domu, w którym nie było wyodrębnionej własności lokali. Ubezpieczona w dużym stopniu utrzymywała syna, tj. dawała mu całodzienne utrzymanie i zakupu produktów na posiłki dokonywała z własnych pieniędzy (k. 7-7 v. a. s.). Ponadto kupowała mu też ubrania i lekarstwa. Z własnych środków finansowych opłacała rachunki za prąd. Ubezpieczona zeznała, że syn swoją rentę przeznaczal na opłacenie rachunków za telefon komórkowy i na zakup papierosów. Średnio przeznaczala na utrzymanie syna 300 zł miesięcznie.

Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonej co do kosztów ponoszonych na utrzymanie syna.

W ocenie Sądu Okręgowego poczynione ustalenia dają podstawę do przyjęcia, iż ubezpieczona w znacznym stopniu przyczyniała się do utrzymania syna, co wyrażało się w szczególności w zapewnieniu mu wyżywienia całodziennego. W świetle regulacji prawnej zawartej w treści art. 136 ust. 1 ostatni człon przepisu pozwala na ubieganie się o wypłatę niezrealizowanego świadczenia innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej, lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

Ubezpieczona nie nabyła uprawnień do renty rodzinnej, jednakże, zdaniem Sądu, ocenie podlega utrzymanie osoby zmarłej przed jej zgonem przez innego członka rodziny. Ta część przepisu stanowi o utrzymaniu, jednakże w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego pojęcie utrzymania należy rozumieć w szerszych kategoriach, a mianowicie do przyczynienia się w znacznym stopniu do utrzymania. Taka sytuacja ma miejsce w przedmiotowej sprawie. Ubezpieczona jako matka zamieszkująca w jednym domu z synem, w znacznym stopniu przyczyniała się do jego utrzymania, zapewniając mu podstawowe warunki bytowe. Systematycznie ze swojej emerytury kupowała żywność, ubrania i lekarstwa dla syna, który z własnej renty nie był w stanie ponieść kosztów własnego utrzymania.

Dlatego też Sąd przyjął, że właściwa wykładnia ostatniego członu powołanego art. 136 ust. 1 ustawy o FUS pozwala na skuteczne dochodzenie roszczenia przez ubezpieczoną niezrealizowanego świadczenia za listopad 2013 r.

Mając na względzie powyższą ocenę, Sąd uznał, że M. B. nabyła prawo do wnioskowanego świadczenia i w związku z tym Sąd na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji.